

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 6.

ЦАРИГРАДЪ, ОКТОМВРІЙ 1870.

БРОЙ-10.

СЛОВО ЗА ДѢЦА-ТА.

Продълженіе отъ брой 9-ий.

Трете-до зло отъ което Евангеліе-то ны избѣва е жестокость и немилосердіе. Кѣдѣто ся не познава Евангеліе-то тамъ обладаватъ разны-тѣ видове отъ немилосердіе-то. "Тѣмны-тѣ мѣста на Земь-тѣ сѣ пълны отъ жилища-та на жестокость Иса: 74; 20. Тѣзи тѣмны мѣста сѣ изычески-тѣ мѣста. Въ тѣхъ вѣдѣто и да патува челоуѣкъ намѣрва много немилосердіе.

Единъ пѣтникъ е разказалъ за едно ужасно зрѣлище което той видѣлъ въ Африкѣ. Двѣ тамошны пѣмена имали бой помежду си и искали да направятъ жертвы на богове тѣ си за да бы имъ дали сполукъ въ прѣдпріетіе-то имъ. Избрали едно момченце на осемъ годни, като жертвѣ.

Прѣмѣнили го и го облекли въ най свѣтлы-тѣ дрѣхы. Тогазы го заровили въ единъ дълбокъ гробъ и оставили само главѣ-тѣ му да ся види на прѣсть-тѣ отъ горѣ. Горко-то дѣте выкало и плакало по никои не му внимава. Мажіе и жены сѣ събрали и хвърляли върхъ него камъни и ги натрупали на главѣ-тѣ му отъ горѣ и го оставили така да умре. Вредъ въ изычески-тѣ Африкѣ ставатъ таквызи страшны жертвуванія.

Въ други нѣкои изычески мѣста дѣца-та уморяватъ или задушаватъ устарѣлы-тѣ си родители. Приатели-тѣ и родины-тѣ и сѣсѣди-тѣ имъ ся събиратъ и похагатъ въ това убійство, и посятъ ся веселитъ наедно въ едно голѣмо угощеніе. Въ Индіѣхъ поѣкогашъ дѣца-

та въ мѣсто да убиватъ родители-тѣ си оставятъ ги при брѣгъ-тѣ на святѣ-тѣ рѣкѣ Гангъ за да умрѣтъ гладни. Така и въ други мѣста ся намѣрватъ челоуѣци които ядѣтъ тѣла-та на пѣнци-тѣ си. Но отъ всички тѣзи злыи смы избавени чрѣзъ Евангеліе-то.

Четверто-то зло, отъ което ны избѣва Евангеліе-то, е идолопоклонство.

За идолопоклонство има много да ся говори, но тука само двѣ нѣща да гледамы; първо, каквы сѣ богове-тѣ на изычници-тѣ, и второ, каквы сѣ жертвы-тѣ които имъ ся приносятъ.

Изычески тѣ мнми богове сѣ бесчестни. Да земемъ за примѣръ или образъ отъ всички-тѣ, богъ-тѣ Сива, и жена му Кали, които въ Индіѣхъ ся почитатъ като богове. Сива има двадесетъ и петъ главы (така го описватъ), и тридесетъ и двѣ рѣцѣ. Въ всякъ единъ отъ тѣзи рѣцѣ той държи нѣкое оружіе за наказаніе или погубваніе; сир. лѣкъ, стрѣла, топузъ и пр. Какво чудовище! Много-то му главы прѣдставятъ знаніе то му и много-то му рѣцѣ прѣдставятъ силѣ-тѣ му; но всичко това знаніе и всячка тази сила ся употрѣбава само за погубваніе-то на челоуѣцы тѣ, а не за добро-то имъ. Нѣма нищо което привлича любовь-тѣ ни къмъ него. Отъ всички-тѣ неговы главы и отъ всички-тѣ неговы рѣцѣ, ништо една глава, ништо една рѣка не ся занимава съ помаганіе-то или съ утѣшаваніе-то на онѣзи бѣдни които му ся кланятъ. А пакъ Кали, жена-та на този грозенъ богъ е сѣща таквазы каквато ся очаква отъ женѣ-тѣ на таквозъ едно чудовище. Неѣхъ описватъ съ четири рѣцѣ.

Въ едѣж рѣжъ пла ножъ, въ другѣ има исполниска глава, и на вратъ-тъ ѿ има герданъ отъ челѣшкы главы.

Всичко около нежъ прѣдставя немилосърдіе и кръвопролитіе.

Какво ужасно всуевѣріе е да се кланя нѣкой на таковизу странни чудовища! Като колничамы ны да се кланямы на Бога Спаса Нашего, мислимъ колко е той чистъ и святъ, и милосърдъ, благъ и добръ, и тази мысль който имамы за Него прави и насъ по добри. Но онѣзи които ся кланятъ на лъжливый-тъ и мечтаемый-тъ богъ Сива, и мислятъ какъвъ е той, ставатъ чрѣзъ това по лоши а не по добри.

Каго гледямы какви сѣж жертвы-тъ приносяни на тѣзи богове? разбирамы повече колко страшно нѣщо е идолопоклонство-то.

Единъ евангелскый проповѣдникъ въ Индіѣ отишелъ наедно съ нѣколко пріятели на голѣмый-тъ храмъ на тойзи богъ Сива да гледатъ жертвы-тъ. Единъ жрецъ стоялъ прѣдъ идолъ-тъ съ остръ ножъ. Присташилъ до него единъ человекъ и жрецъ-тъ зарѣчалъ му да отвори уста-та си. Като отворилъ человекъ-тъ уста-та си, жрецъ-тъ похвалялъ языкъ-тъ му и го прорѣзалъ съ ножъ-тъ. Това было жертва-та на тогози человекъ. После присташилъ още единъ, и жрецъ-тъ му казалъ да открье ребра-та си, и като ги открьлъ той, жрецъ-тъ събралъ съ рѣжъ-тъ ся кожъ-тъ и мѣсо-то и слѣдъ като ѿ промушилъ съ ножъ-тъ, турилъ въ дупкѣ-тъ еднѣ прѣчка, и го пусялъ. Такъвъ была негова-та жертва, и така слѣдвали много други различни мъченія.

Въ югоморскы-тъ острови, додѣ още не бѣ възло тамъ Евангеліе-то, единъ день въ храмъ-тъ единъ жрецъ търсилъ нѣщо отъ което да стане едно примично жертвоприношеніе на идолъ-тъ. Единъ старецъ сѣдѣлъ тамъ близу при идолъ-тъ, и жрецъ-тъ като засташилъ тихо отъ задѣ му ударилъ го съ топузъ-тъ си и тогазъ съ ножъ извадилъ очи-тъ му, та ги турилъ на еднѣ зеленъ листъ и ги принеслъ като благопріятна жертва на богъ-тъ си.

Въ Индіѣ едно врѣме, единъ богатъ търговецъ испадналъ въ търговійк-тъ си. Той мислилъ че нѣкакъ си идолъ-тъ

былъ ся разсердилъ противъ него и трѣбало да намери срѣдства да го примири. Отишелъ при жрецъ-тъ за съвѣтъ; жрецъ-тъ му казалъ че имаю единъ опрѣдѣленъ день и че на тозъ день който бы прѣдалъ въ жертвѣ онова което му е най мило, че богъ-тъ щѣлъ да ся угоди, и тозъ человекъ после бы можалъ да получи каквото бы искалъ отъ него. Окаянный-тъ повѣровалъ на лукавый-тъ жрецъ и рѣшилъ ся да принесе най голѣмъ-тъ жрѣвѣжъ които была възможно за него. На опрѣдѣлений-тъ день той натрувалъ голѣмъ купъ дърва въ кѣшкѣ-тъ си; после заклалъ тры-тъ си невинны дѣца и хвърлилъ трупове-тъ ихъ на дърва-та отъ горѣ; тогазъ турилъ огнь при дърва-та, та ги запалилъ и най сетѣ убилъ и себе си.

Такъизи быватъ язычески-те жертвы. Блажені онѣзи които слушатъ Евангелскый-тъ гласъ. Евангеліе-то ны избавя отъ *невѣжество*, отъ *насилствіе*, отъ *жестокость*, и отъ *идолопоклонство*. Колко трѣба да сме благодарни на Господа Исуса Христа за Негово-то Евангеліе което ны избавя отъ онѣзи злины! Не трѣбаше ли и ны да приносимъ нѣщо Нему? Но како да Му принесемъ? Той казва, прѣдай ми сърдце-то си. Това да направимъ. Да го любимъ, да му слугуваме, да ся стараемъ да станемъ подобни Нему. Ето жертвоприношеніе-то което е пріятно Нему.

Още едно нѣщо можемъ да сторимъ. Да ся стараемъ да проваждамы на другы-тъ това блаженіе Евангеліе отъ което ны пріяхны толкови ползѣ. Да ся молимъ Богу за уснѣхъ-тъ на това Евангеліе, и за благодать отъ Бога за да можемъ ны сами да го разумѣваме по добрѣ; да уснѣцамы по силно въ животь-тъ си спѣхъ-тъ му, и да оцѣняваме по съвършенно блаженството му.

РАЗГОВОРЪ.

МЕЖДУ БЫВШЫ-ТЪ И ГРѢШНИКЪ-ТЪ.

Бывшій-тъ; "Сега прочее така говори Господъ Саваоѳъ: смисляте си." Агей 1; 5.

Грѣшникъ-тъ; "Азъ не съмъ толкови лощъ колкото сѣ нѣкой други.

Б. "И пакъ себе си като сравняватъ

със себе си не правятъ разумно." 2 Кор. 10; 12.

Г. Надѣвамъ ся да не съмъ азъ толкови донѣ щото да отидѣ въ адъ.

Б. "Нечестивы-тъ ще ся вържатъ въ адъ;" Псал. 9; 17.

Г. Но Богъ е милостивъ.

Б. "Всякой да гледа какъ зиде на него, защото никой не може да положи друго основаніе освѣнъ положено-то което е Исусъ Христосъ." 1 Кор. 3; 10, 11.

Г. Имѣ ли никаква милость въпъ отъ Христа?

Б. "Имѣ подъ небе-то друго име да е дадено между чловѣци-тъ, чрѣзъ което трѣба да ся спасеятъ." Дѣя. 4; 12. Казва Исусъ: Азъ съмъ пжть-тъ, и истина-та и животъ-тъ; никой не отива при Отца, тѣмко чрѣзъ мене. Иоан. 14; 6.

Г. Надѣвамъ ся че правѣ пѣщо добро.

Б. "Имѣ който да прави добро, имѣ нито единъ." Псал. 14; 3.

Г. Всичко що правѣ нечестиво ли е?

Б. "Помышленія-та на лошия-тъ сѣ мерзость Господу." Прит. 15; 26. "Святиникъ-тъ на нечестивы-тъ е грѣхъ." Прит. 21; 4.

Г. Увѣренъ съмъ нанстина че имамъ нѣкои добри мисли.

Б. "Видѣ Господь че ся умножава злина-та на чловѣкъ по земѣ-та, и че всички-тъ въображенія на срдечны-тъ му помышленія бѣха само зло всякой день." Быт. 6; 5. "Отъ срдце-то на чловѣци-тъ издѣзватъ злы-тъ помисли, прѣлюболюбїя, блудства и убійства." Мар. 7; 21.

Г. Ако срдце-то ми е така нечестиво, що да правѣ?

Б. "Покайте ся, и ся върнете отъ всички-тъ си беззаконїя; и беззаконїето не ще ви бѣде за погымель." Іса. 18; 30, 31.

"Сыне мой, дай срдце-то си менѣ." Прит. 23; 26. "Себе си отадаоха Господу." 2, Кор. 8; 5.

Г. Трудѣ ся да съмъ честенъ, и почете да пѣщамъ дългове-тъ си.

Б. "Вы които ся оправдавате чрѣзъ законъ-тъ, отстраните ся отъ Христа." Гала. 5; 4.

Г. Що е законъ-тъ?

Б. "Да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си срдце, съсъ вси-

къ-тъ си души и съсъ всякый-тъ си умъ. И да възлюбишь ближний-тъ си както себе си." Мат. 22; 37, 39.

Г. Нанстина узнаилъ съмъ законъ-тъ до единъ степенъ.

Б. "Който узнаи всякый-тъ законъ и вѣрѣши въ едно, повиненъ бѣва на всичко." Іак. 2; 10.

Г. Но Христосъ не ли унищожи правственый-тъ законъ?

Б. "Да не мните че азъ дойдохъ да разрушиъ законъ-тъ — не дойдохъ да разрушиъ, но да исплнѣмъ. Мат. 5; 17. "Проклѣтъ всякой който не прѣбѣде въ всичко което е писано въ книгѣ-тъ на законъ-тъ, за да го направи." Гала. 3; 10.

Г. Тогавѣ какъ ще ся избавѣмъ отъ клѣтвѣ тѣ на закона?

Б. "Христосъ ны искупи отъ клѣтвѣ-тъ на закона." Гала. 3; 13.

Г. Всякой ли ще ся спасе?

Б. "Който повѣрѣва, спасенъ ще бѣде; а който не повѣрѣва ще бѣде осѣденъ." Мар. 16; 16.

Г. Азъ вѣрувамъ.

Б. И бѣсове-тъ вѣрувать, и трепарать." Іак. 2; 19.

Г. Но какъ да захванѣ да работѣмъ?

Б. "Това е дѣло-то Божіе, да вѣрувате въ тогозь когото е той провозилъ." Иоан. 6; 29.

Г. Що е да вѣрувамъ?

Б. "Съсъ срдце повѣрува нѣкой за оправданіе." Рим. 10; 10.

Г. Азъ съмъ ся трудилъ до колко-то знаяхъ.

Б. "Безъ вѣрѣ не е възможно да угоди нѣкой Богу." Евр. 11; 6.

Г. Молилъ съмъ ся Богу и челъ съмъ Св. Писаніе, и пр.

Б. "Който склонява ухо-то си да не слуша законъ-тъ, и сама-та му молитва ще бѣде мерзость." Прит. 28; 9.

Г. Не трѣба ли да ся молиъ?

Б. "Всякога да ся молятъ чловѣци-тъ." Лук. 18; 1. "И тѣй искамъ, мѣже тѣ да ся молятъ Богу на всяко мѣсто, и да въздигатъ рѣцѣ чисти безъ сумнѣніе." 1 Тим. 2; 8.

Г. Но ако и да имамъ ново срдце, и не вѣрувамъ, Господь не ще ли да ми чуе като му ся молиъ колкото знаиъ добрѣ?

Б. "Всяко, което не бѣва отъ вѣрѣ

грѣхъ е." Рим. 14; 23. Ако гледяхъ въ сърдце-то си на неправдѣ, Господь не бы послушалъ: Псал. 66; 18.

Г. Що трѣбува да правѣхъ за да бѣдѣхъ спасенъ?

Б. "Повѣрувай въ Господа Исуса Христа, и ще ся спасенъ ты и доль-тъ ти." Дѣян. 16; 31.

Г. Христосъ може ли да мя спасе?

Б. "Може съвсѣмъ да спасява тѣзи които чрѣзъ него приходятъ при Бога, понеже е всякога живъ да ходатайствува за тѣхъ." Евр. 7; 25.

Г. Но азъ съмъ до толкова недостоеенъ, страхъ ми е че той не ще да мя приеме.

Б. "Който иде при мене, нѣма да го вспѣдѣхъ." Иоан. 6; 37.

Г. Като е тѣй зашто да не съмъ спасенъ?

Б. "Но вы не искате да дойдете при мене за да имате животъ." Иоан. 5; 40.

Г. Мислѣхъ че съмъ готовъ; не могъ да вѣрувамъ че не съмъ готовъ да дойда при Христа.

Б. "Който не вѣрува въ Бога, лъженъ го е направилъ, защото не е повѣрувалъ въ свидѣтельство-то, което Богъ свидѣтелствувалъ за Сына си, и това е свидѣтельство-то, че животъ вѣченъ е далъ намъ Богъ, и той животъ е въ Сына му." 1 Иоан. 5; 40, 11.

Г. Азъ ще повѣрувамъ, но сега немогъ.

Б. "Богъ прочее като прѣзира врѣмѣна-та на невѣжество-то, сега повелѣва на всички-тъ чловѣци на всякадѣ да ся покажатъ" Дѣян. 17; 30.

Г. Азъ трѣбува да чакамъ Божіе-то врѣме.

Б. "Казва Духъ Святый, днесъ, ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточавайте сърдѣца-та си." Евр. 3; 7, 8. "Его сега врѣме благоприятно, его сега день на спасеніе." 2 Кор. 6; 2. "Елате, понеже всичко е вече готово." Лук. 14; 17.

Г. Какъ могъ сега да дойда?

Б. "Който ище нека земе даромъ вода-тъ на живота." Откро. 2; 17.

Г. Ако бѣдѣхъ живъ, слѣдъ малко ще ся опытамъ; може бы угрѣ.

Б. "Безуише, тѣзи ноцъ ще ти изицятъ души-тъ." Лука 12; 20, "Вы които не знаете угрѣ какво ще бѣде; защото що е животъ-тъ ви? Нанстинажъ

пара е която за малко ся явява." Іак. 4; 14.

Г. Какво искате азъ да направѣхъ?

Б. "Примирѣте ся съ Бога." 2 Кор. 5; 20.

Г. Но, азъ ненавиждамъ ли го?

Б. "Мѣдрованіе-то на плѣть-тъ е пражда противъ Бога." Рим. 8; 7. "Сега видѣхъ и възненавидѣхъ и мене и Отца ми." Иоан. 5; 24.

Г. Азъ никога не съмъ мислилъ че ненавиждамъ Бога.

Б. "Сърдце-то е измамительно повече отъ всичко." Іер. 17; 9. "Който уповае на сърдце-то си безуменъ е." При. 28; 26.

Г. Добрѣ, но какво трѣбува да правѣхъ?

Б. "Покайте ся и вѣрувайте въ благовѣстіе-то." Мар. 1; 15. "Но ако ся не покайте, всница така ще загинете." Лук. 13; 3. "Който повѣрува, спасенъ ще бѣде, а който не повѣрува ще бѣде осужденъ." Мар. 16; 16.

Г. Какво могъ да сторѣхъ повече? Струвалъ съмъ колкото можахъ.

Б. "Ще мя поискате, когато ми потърсите съсъ всичко-то си сърдце." Іер. 29; 13. Нѣка ся хване за силѣ-тъ ми, за да направи миръ съ мене, и направи миръ съ мене." Иса. 27; 5.

Г. Но могъ ли да ся спасѣхъ сега?

Б. "Ако исповѣдашь съ уста-та си Господа Исуса, и повѣрувашъ въ сърдце-то си че Богъ го е въскрѣсилъ отъ мъртвы-тъ, ще ся спасенъ." Рим. 10; 9.

Г. Това ли е обѣщаніе-то за мене?

Б. "Духъ-тъ, и неветѣ-та казуютъ, Ела; и който чува, нѣка рече, Ела; и който е жеденъ нѣка дойде, и който ище нѣка земе даромъ вода-тъ на живота." Откро. 22; 17.

Г. Вѣрувамъ съсъ всичко-то си сърдце.

Б. "Иди и както си повѣрувалъ, нѣка ти бѣде." Мат. 8; 13. "Върни ся у дома си, и раскажи това което ти стори Богъ." Лук. 8; 39. Не намъ, Господи, не намъ, но на ние-то ся дай славъ, за милость-тъ си и за истинѣ-тъ си. Псал. 115; 4.

— Ако искамы да имамы миръ съсе себе си, трѣбва първо да ся примиримъ съ Бога; защото нечестивый-тъ нѣма миръ.

КЫТАЙСКО ИДОЛОПОКЛОНСТВО.

Въ тѣзи картинка ся прѣдстави единъ идолъ и прѣдъ него ся кланя бѣдныи-тѣ Кытаецъ, и поучава малкы-тѣ си дѣца така да праватъ, щото и тѣ като пораснатъ и иматъ свои дѣца, ще ги научатъ да слѣдуватъ въ това страшно суевѣріе.

Дебелый-тѣ идолъ, съ чудовишни очи и уста сѣди тамъ безъ да зѣрда; неможе нищо съ рѣкъ да посетие за да земе скалпоцѣвни-тѣ дарове които поклонници-тѣ слагатъ прѣдъ него. Мнозина които не сѣ ходили въ онѣзи мѣста и глѣдали таквызъ нѣща, очудватъ ся какъ може да е нѣкой толкозъ глупавъ, че да го е страхъ отъ единъ отъ дѣрво или отъ камыкъ идолъ, и му ся моли и му ся кланя. Но таквызи ако гледатъ на тѣзи картинка ще видатъ какъ става това. *Малко-то дѣте* съ неузрѣлъ умъ приима това учение. Това е бащина-та му вѣра, и дѣте-то чува за вѣщныи чело-вѣцы сирѣчь, иностранцы-тѣ, че сѣ дѣаволи, че въ тѣхъ нѣма нищо добро и че нѣма добро освѣнь това което е въ Кытаи, и само тази вѣра е права кой-то тѣ сѣ виждали отъ бащы-тѣ си, отъ толкозъ хыляды години, и сега ако бы нѣкой продумалъ рѣчь противъ тѣзи идолы, тозъ часъ казвать му, “Ты защо злословишь бащино-то си име? защо хулишь народъ-тѣ си и отъ толкозъ вѣкове постановенъ вѣржъ?”

Така сѣ слѣдали, до сега, но чрѣзъ Божіи-тѣ милость, слѣнце-то на Христово-то Евангеліе захванжъ вече да осіява въ тѣзи тѣмнотѣ и Кытай ся събужда съ единъ новъ животъ. Мнозина отъ онѣзи идолопоклонници нес амо сѣ оставили идолопоклонство-то, но сѣ ставили и истинни Христіани. Таквызи виждатъ че който поправа *погрѣшкы-ты* на

отцы-тѣ си, и ся труди да отвраща народъ-тѣ си отъ гибельно нѣкое отцепрѣ-дадено суевѣріе, той е навистнѣжъ който любви и бащѣ си и народъ-тѣ си.

Чрѣзъ пріемваніе-то на Христіанско-то учение Кытайскый-тѣ народъ ще стане силенъ и благополученъ.

Мольте ся Богу за успѣхъ-тѣ на Негово-то Евангеліе по всичкый-тѣ свѣтъ; всичкы-тѣ да пріиматъ и исполняватъ спасително-то и просвѣтително-то му учение.

ТИГРЪ-ТЪ, ДЕРВИНИНЪ-ТЪ И ЛИСИЦА-ТА.

(Индійска Приказка.)

Единъ тигръ като ся скыташе изъ горѣ-тѣхъ чулъ реваніе-то на едно тѣле. Като ималъ охотъ добрѣ за сладко-то тѣлечко мѣсо тѣрсилъ добрѣ и най сетнѣ намѣрилъ тѣле-то, но като ся спуснулъ върхъ него да го изѣде паднѣлъ спрѣмахъ-тѣ въ единъ примкѣ (капанъ) нарочно тѣренъ тамъ за него. Лѣжалъ тамъ въ примкѣ-тѣ два дни и тогазъ случило ся че единъ дервининъ минѣлъ по край тамъ.

“Аманъ дервише,” выкнѣлъ тигръ-тѣ, “смили ся за мене, и ела та мя пусни отъ тѣзи примкѣ.”

“Но ты послѣ ще мя изѣдешъ.”

“Тебе ли да изѣжъ? Да изѣжъ азъ благодарѣтели си! Таквозъ нѣщо никогда нѣма да направѣжъ.”

Дервининъ-тѣ като милосѣрдъ чело-вѣкъ склонилъ на тѣзи молбы и отворилъ примкѣ-тѣ и пуснѣлъ тигръ-тѣ. Огладѣлый-тѣ тигръ пристѣпнѣлъ до него, помахалъ съ опашкѣ-тѣ си и реклъ: “Дервише, приготи ся да умрешъ защото изядвамъ тя, сега.”

“Ахъ неблагодарно животное, какъ можешъ да сторишь това беззаконіе? Азъ не съмъ ли твой избавитель?” реклъ дервининъ-тѣ и трепералъ.

“Право имашъ, съвсѣмъ право имашъ,” реклъ тигръ-тѣ, “но обычай-тѣ на мой-тѣ родъ е да ядемъ чело-вѣцы, когато можемъ, и мене не ми изнася никакъ да пуснѣ тебе сега.”

Реклъ дервининъ-тѣ, “Нека ся слди работа-та ни отъ другыго: ето иде една лисица; лисица-та е мѣдра и как-вото рѣши тя да пріемемъ и ный.”

На това прѣдложеніе и тигръ-тѣ склонилъ. Лисица-та съ едно сѣдейско лице

сѣдѣла на кълкы-тѣ си и съ прилично уваженіе и достоѣніе, река, "Добри мои приятели, нахѣрвамъ ся малко въ смущеніе споредъ различно-то ваше отъ двѣ-тѣ страни разказваніе на тѣзи работѣ. Умъ-тѣ ми не е доволно бистръ още за да дамъ едно беспристрастно и правосѣдно рѣшеніе; но ако ще имате въ добринѣ-тѣ дѣйствително прѣдъ очитѣ ми да издѣйствувате всичко това приключеніе също както станѣ, то съ тозъ начинъ мисль че ще могѣ да постигнѣ до едно по точно понятіе на работѣ-тѣ. Сега, Господинъ Тигре, покажѣте ми господство ви, също какъ пристѣпихте и влѣзохте въ тѣзи прикѣ; и тогази Господинъ Дервише, ще ми покажете, господство ви, какъ го извадахте, и послѣ като съмъ видѣла всичко съ очитѣ си ще направѣ прилично-то рѣшеніе."

Склонили сѣ и двама-та на това прѣдложеніе, защото лисица-та го изрека съ прощителенъ и сѣдебенъ тонъ. Тигръ-тѣ стѣпнилъ въ прикѣ-тѣ. Врата-та отъ себе си паднѣла на мѣсто-то си и тигръ-тѣ пакъ былъ запрягъ вжтрѣ. Сѣдейско-то лице на лисица-тѣ ся промѣнило тозъ часъ и та ся обърнѣла къмъ дервишинъ-тѣ и му казала, "Сега тебе е добръ, безумный дервише, съвѣтвамъ тя да идешъ по скоро у дома си, и за напрѣдъ да стоишь далечъ отъ да благодарствувашъ безсовѣстны тигры. Иди си съ здравіе, Дервише. Остани съ здравіе, Тигре."

МУДРА-ТА МРАВКА.

Единъ господинъ видѣлъ нѣкогы една мравка че влачила нѣщо, което като ся сравни съ тѣло-то ѣ виждало ся че е было греда; но додѣ было равно мѣсто-то мравка-та не ся мѣчила много въ работѣ-тѣ си, но като стигнѣла на едно стрѣмно мѣсто, сила-та ѣ не останѣла, и принудила ся да ся спре; но това не ся продължило много, защото други мравки като видѣли недоумѣніе-то ѣ завтекли ѣ ся на помощъ, и като го бутали изотзадъ сполучили да го отнесѣтъ горѣ; и като го занесли на равнинѣ-тѣ, оставили ѣ да го влечи сама.

И тѣй слѣдвала пѣтуваніе-то си додѣ стигнѣла на едно мѣсто, дѣто имало два кѣмыка между които трѣбало да прѣвлече сѣчицѣ-тѣ на коѣкто былъ единъ-тѣ

край по широкъ отъ другий-тѣ; разстояніе-то между два-та опѣзи камѣне было по тѣсно отъ по широкый-тѣ край на сѣчицѣ-тѣ, щото бѣдна-та мравка съсѣ всички-тѣ си трудове дѣто положила не могла да ѣ прѣвлече прѣзъ тѣхъ; най послѣ прибѣгнѣла при онуй, при което и самый человекъ бы прибѣгнѣлъ въ такъво обстоятелство; дошла спрѣчь изотдирѣ и обърнѣла сѣчицѣ-тѣ тѣй щото да дойде по тѣкый-тѣ ѣ край на надолу и тѣй могла да ѣ прѣвлече прѣзъ тѣхъ.

Лѣнине, погледни мравкѣ-тѣ и стани трудолюбивъ — погледни мравкѣ-тѣ и стани мудръ.

ЕДНО ДѢТЕ КОЕТО НЕ ИСКАЛО ДА Е МЪЛЧАНИВЪ ЛЪЖЕЦЪ.

Приготовени были да ся раздадѣтъ награды-тѣ въ училище-то дѣто учило едно дѣте на име Георгій, и то желаяло много да земе една награда; но понеже было много малко и не знаило много нѣща, было отъ дирѣ на повече-то отъ съученицы-тѣ си освѣтъ въ писуваніе-то. За туй рѣшило да ги замине поне въ писуваніе-то, и май сполучило, защото рѣкописъ-тѣ му былъ по красенъ отъ рѣкописъ-тѣ на много дѣца два пѣти по голѣмы отъ него.

Като дошло врѣме-то за раздаваніе-то на награды-тѣ, прѣдсѣдатель-тѣ повдигнѣлъ високо два рѣкописа и реклъ, не могѣ лесно да кажѣ кой отъ тѣзи два-та е по добръ; но понеже единъ примѣръ Георгіевъ е не само по добръ отъ сѣщій-тѣ примѣръ въ рѣкописъ-тѣ на Ивана, но и отъ всички-тѣ други примѣры въ истый-тѣ рѣкописъ, за това рѣкописъ-тѣ на Георгія ще земе награда-тѣ.

Сърдце-то на Георгія било отъ радостъ, но ся и сумѣвало. А като приближилъ до прѣдсѣдателя исчервилъ ся отъ срамъ и реклъ: моля ви ся да ми дозволите да видѣмъ този примѣръ.

Имашъ дозволеніе, отговорилъ прѣдсѣдатель-тѣ съ почудваніе.

Георгій зѣлъ рѣкописъ-тѣ, и като го прѣгледалъ, далъ го пакъ на прѣдсѣдателя и реклъ, Господине, това не е мое писаніе. То е прѣписано отъ единъ ученикъ отъ по горенъ чинъ, който по погрѣшность зѣлъ е мой-тѣ тетрадь вмѣсто свой-тѣ си.

О! о! реклъ прѣдсѣдатель-тъ, като е тѣй работа-та е друга, награда-та принадлежи на Ивана.

Дѣца-та почнахъ тогазы да ся при-свиватъ на Георгіа; едно рекло че е безуменъ да казва кое е негово-то; друго рекло; ако бѣхъ азъ, нищо не щѣхъ да продумамъ: примѣръ-тъ бѣше въ тетрадь-тъ му и имаше право да ся ползува отъ него.

Но Георгій усѣдаль че сторилъ добръ; за туй отговорилъ и реклъ, не бы было истина, ако не кажахъ кой е прѣ-писалъ този примѣръ. Прѣпочитамъ да кажъ истина-тъ нежели да земя награ-да-тъ, защото истина-та е по добра отъ награда-тъ. Да е живъ Георгій! Добръ стори ты, Георгіе, бѣкнѣли всички-тъ дѣца. А Георгій ся върналъ у дома си по радостенъ, отъ колкото ако да бѣше зѣлъ награда-тъ съезъ замѣчанъ лъжъ.

ХУБАВИ УРОЦИ.

Всички-тъ малки читатели знаятъ че-репокожны-тъ, пини-тъ морски, миды-тъ, стриди-тъ, пѣлжоцы тѣ и други-тъ що живѣятъ въ чрѣвы. Колко различаватъ въ начертаніе, въ едринъ и въ шарове.

Да земемъ за примѣръ една ния и да ѿ изгледамы изъ вѣтрѣ. Колко е свѣтла, колко красна, колко е лъскава вѣтрѣшна-та ѿ повърхность. Колко са живи и свѣтли шарове-тъ ѿ.

Но всичко-то това свѣтло нѣщо не е друго освѣнъ жилище на едно малко жи-вотно. Богъ го е направилъ да живѣе въ него това слабо животно.

Това животно е нищожно; не струва много; нѣма душъ; не може да размы-шлява. Живѣе само нѣколко години, по-слѣ умира, или го ядатъ челоуѣци-тъ или морски животны. Това е свършѣтъ му. Но колко е хубавъ домъ-тъ! Ни богатъ, ни кядъ, ни царъ, нито са-мый-тъ Соломонъ въ всички-тъ си слава е сѣдѣлъ нѣкогы въ едно толкозъ ху-баво дохозланіе.

Видѣ-тъ на пинъ-тъ учи ны разны у-роцы: първо за богатство-то и за му-дрость-тъ Божіѣ. Като може Богъ да направи толкозъ свѣтлы и скалоуѣбны кжцы за толкозъ малки и нищожны ры-бы, колко богатъ, колко мудръ трѣбва да е Той на небе-то! Ако домъ-тъ който Богъ прави за толкозъ малкъ една ры-

быцъ, която живѣе толкозъ малко врѣме, е толкозъ хубавъ, колко безкрайно по красны трѣбва да са небесны-тъ онѣзъ обители, които Исусъ е приготвилъ за вѣчно жилище на всички които го обы-чатъ и вярятъ заповѣди-тъ му!

Читателю, размышлявай върху два-та тѣзи урока, кога гледашъ пини, и под-визавай ся да станешъ жителъ на едно отъ небесны-тъ жилища.

ЕВТИНА РАБОТА.

Колко ти плаща Сатана за хулы-тъ ти? попыталъ нѣкой си одного челоуѣка който хулилъ. Нищо не ми плаща отго-ворилъ челоуѣкъ-тъ. Като е тѣй, работишь ты на Сатанѣ много евтино, отго-ворилъ онзи що го пыталъ, защото о-свѣнъ дѣто оскърбявашъ пріатели-тъ си и добры-тъ челоуѣцы, ты самъ теглишь отъ туй на тойзи свѣтъ и хвърляшь въ бѣдъ и самъ-тъ си безсмъртнъ душъ на онзи сѣтъ. Наистина работишь евтино, много евтино.

РАЗНИ.

— Който ся не покорява додѣ е ма-лъкъ, като достигне на възрастъ става единъ отъ най развратны-тъ и нераз-брани челоуѣцы, и най послѣ достига да умре въ една най ниска и бесче-ствнъ смъртъ, отъ дѣто непокорность-та му го докарва да го спомѣнуватъ чакъ до деветій поелъ на унуцы-тъ му за дѣ-ла-та му които е правилъ прѣзъ жи-вотъ-тъ си.

Заради туй, малки читатели, ще вы молю усьрдно, да ся покорявате на май-ка си и на бащъ си и на по стары-тъ отъ васъ, даже и на всякой другъ челоуѣкъ, който вы бы проводилъ да му свършите нѣкожъ работъ, ако искате да прѣмините земный си животъ честно и да можете да ся наградите отъ Всевы-шний Богъ съ бадѣщій животъ въ вѣч-ный Рай.

Пазѣте ся прочее, да не кажете нѣ-що на лъжъ, защото отъ лъжъ-тъ нѣ-ма да придобьете никаква честь, но са-мо опропамявате животъ-тъ си; ако из-лажете единъждъ, то и другый нѣтъ ще ся измамите, и тѣй ся научавате да лъ-жете, додѣ най сетнѣ изгубите всички-тъ си честь и уваженіе коужто сте и-мали отъ други-тъ челоуѣцы.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

МЕНЪ ОБЫЧА' ИСУСЪ.

Менъ о — бы — ча И — и — сусъ О, да зе — мять всич — ки вкусъ

На Хри — сто — вж — тж лю — бовъ И да тър — сать тамъ по — кровъ Ей, менъ о — бы — ча

Ей, менъ о — бы — ча, Ей, менъ о — бы — ча. Самъ си ми го ка — за

1

Мен' обыча Исусъ :
 О, да земаць всички вкусъ !
 На Христовж-тж любовь,
 И да търсятъ тамъ покровъ.
 Ей, мен' обыча,
 Ей, мен' обыча,
 Ей, мен' обыча,
 Самъ си ми го казѧ.

2

Колко мя обыча Той
 И небесный-тж покой,
 Самъ си, да приготви миѧ,
 Слѧзе тука и умрѧ.
 Ей, мен' обыча, и пр.

3

Въ славж-тж си и сега
 Люби малы-тѧ дѧца :
 Тѧ сж грѣшны, Той е благъ ;
 Тѧ сж слабы, той е якъ,
 Ей, мен' обыча, и пр.

4

Ако тука слушаць азъ
 На благый-тж неговъ гласъ,
 Кога умрѧ, при себе
 Ще мя земе на небе.
 Ей, мен' обыча, и пр.

— Който не пиѧ духовиты питія, никога нѧма да стане пияница, но който пиѧ по нѧкогы, възможно е да стане такъвъ.

— Който никога не отива тамъ дѧто играйтъ на книги, никога нѧма да играе, а който никога не играе, никога нѧма да загуби. Но който отива на такава мѧсто макаръ и само да види, може и да играе, а който играе, явно че ще загуби.

Внимайтѧ, малы читатели, и пазѧте първы-тѧ си стѧпки отъ лошій-тж пѧтъ, и никога да не вы е сразъ да речете, Не щемъ да ходимъ по този пѧтъ.

Въ печатницѧ-тж на А. Минасіана
 у Джамѧж-ханъ.